יום **ב'**, **כ"ט** ב**חשון** תשס"ג (**4** ב**נובמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"**האם בישראל**" [השלמה...]
את סוד חלוקת התפקידים במשפחה הישראלית [קרי, יהודית], הניח עבדו הנאמן והמבין לרוחו של אבי האומה הישראלית – אברהם אבינו. הסימן היחידי שעשה אליעזר לעצמו, לדעת איזו אשה ראויה להיות ה'פרוטוטיפ' [=אב-טיפוס] והדוגמא של האם בישראל הוא, אם **היא הסמל של הלב הטוב**. "והיה הנערה אשר אומַר אליה הטי-נא כדך ואשתה, ואמרה שתה וגם גמליך אשקה, אותה הוכחת לעבדך ליצחק..."[בראשית כ"ד 14] אדיבות ולבביות, הם הם שנקבעו כסימני ההיכר המובהקים של האשה הישראלית. **רבקה אמנו** הוצגה לפנינו כאשה המגלמת בתוכה את מהותה, אופיה ותוכנה של האם היהודית. הקוים העיקריים שנמסרו לנו מאופיה הם, **טובת הלב**, **תמימות** ו**נאמנות**. אחרי מותה של שרה אמנו, נשאר הבית בלי אור. נסתלקה ההשראה של הרגש העדין, המפכה בלבה הזך והטהור של האם הישראלית. ואת החסרון הזה חיפש אברהם למלאות על-ידי ממלאת מקום ראויה לשמה ולתפקידה. רבקה היא היא שמילאה התפקיד החשוב הזה. "שכל זמן ששרה קיימת, היה נר דלוק מערב שבת לערב שבת, וברכה מצויה בעיסה, וענן קשור על האוהל; ומשמתה פסקו. וכשבאת רבקה, חזרו." [רש"י שם כ"ד 67]
רציפות פעילותן המבורכת של האמהות הישראליות בכל ההיסטוריה שלנו, **הוא גורם מכריע לקיומנו הרוחני והתרבותי עד היום**. "עד שלא שקעה שמשה של שרה זרחה שמשה של רבקה." [בראשית רבה פר' נ"ח] המשכת השרשרת של המשפחה הישראלית הזכה והטהורה על ידי האשה המעוטרת עטרת של מידות מצוינות שהקנה לה שם עולם – הוא סוד עמידתנו התרבותית האיתנה, שכל גלי ההתבוללות לא שטפוה בעבר, ולא ישטפוה גם בעתיד.
אלה שבעם ישראל המתיהרים והמתרברבים במלחמתם העלובה, בעד שוויון זכויות לנשים, כביכול, ורוצים לטשטש הגבולות שגבלו הראשונים מצוקי עולם, בין תפקידיהם של האיש והאשה – עוקרים בזה את הלב מהמשפחה הישראלית. הם מכבים את האור שהודלק על-ידי האמהות הישראליות הראשונות – שרה ורבקה. על-ידי שהם מכניסים את האשה בעול הידיעה המקיפה והמחשבה העיונית באות כוחו של המוח, על חשבון הזנחתה את הסגולות האורגניות שלה, באות כוחו ועדיו הנאמנים של הלב – הם משחיתים כוח פורה וחיובי בנפש המשפחה, הנחוץ לאזן את כוחה המוסרי. על-ידי העברתה של האשה לפסים אחרים במלחמת הקיום של עם ישראל, הם סותמים מקור מים חיים שהשקה את התרבות הישראלית מאז ועד עתה.
מי יודע אם השחיתות והדימורליזציה, שהנן כעת לחם חוקנו בחיים הציבוריים, על כל תופעותיהן המחרידות, וּמְסַכְּנות את קיומנו הלאומי מבחינה תרבותית וחברתית כאחת – אינן, במידה מסויימת, פרי השגיאה החמורה הזאת, של שיתוק כוח חינוכי פורה וחיובי במשפחה הישראלית, **שהוא המוסד החינוכי של העם** מקדמת דנא, על ידי עירוב פרשיות מלאכותי של תפקידי האיש והאשה.
אלה מבינינו, המתריעים על הסכנה הנשקפת לעם היושב בציון, מהשחיתות המוסרית הגדלה והולכת בממדים מפחידים – יתבוננו היטב בקשר שיש בין השחיתות לבין הגורם החינוכי של האם בישראל שנגדו הם נלחמים. [הגיונה של תורה – ר' בן-ציון פירר]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל